

As bestas

Direcció: Rodrigo Sorogoyen **Guió:** Isabel Peña, Rodrigo Sorogoyen **País:** Espanya **Durada:** 137 min **Any:** 2022 **Gènere:** Thriller **Interpretació:** Marina Foïs, Denis Menochet, Luis Zahera, Diego Anido, Marie Colomb **Música:** Olivier Arson **Fotografia:** Álex de Pablo **Distribuïdora:** A Contracorriente Films **Estrena a Espanya:** 11/11/2022

No recomanada per a menors de 12 anys

Versió original subtitulada en espanyol

SINOPSI

L'Antoine i l'Olga són una parella francesa que es va instal·lar fa temps en un llogaret de l'interior de Galícia. Allà porten una vida tranquil·la, encara que la seva convivència amb els vilatans no és tan idíl·lica com voldrien. Un conflicte amb els seus veïns, els germans Anta, farà que la tensió creixi al llogaret fins a arribar a un punt de no retorn. (FilmAffinity)

CRÍTICA

26/05/2022 - CANES 2022: A la nova pel·lícula de Rodrigo Sorogoyen els homes marquen territori, assetgen i enderroquen altres humans, demostrant que poden arribar a ser com autèntiques feres

Si hi ha una paraula que defineix el cinema –i les sèries (vegeu la magnífica *Antidisturbios*)– de **Rodrigo Sorogoyen**, aquesta és tensió. D'aquesta sensació angoixant, que oprimeix l'estómac fins a la incomoditat, n'hi ha sobrades dosis a *Madre*, *El reino* i *Que Dios nos perdone*, i per descomptat a **As bestas**, el film amb què el cineasta madrileny trepitja per primera vegada el Festival de Canes, ja que es presenta a la secció Canes Première.

Ambientada, com el títol indica, en terres gallegues –una regió de bellesa intensa, que ha de bregar entre l'arrelament de les tradicions, cuinades a foc lent durant segles, amb l'esdevenir inquietant dels nous temps i l'assetjament del capitalisme (a vegades disfressat d'ecologia)–, **As bestas** estableix un paral·lelisme, alhora bonic i brutal, entre la famosa festa de la rapa *das bestas* (amb la iconografia de la qual s'inicia aquest llargmetratge) i un dels moments més dramàtics de la seva trama.

El seu conflicte –inspirat en fets reals– es percep des de la mateixa presentació de personatges, semiocults entre la penombra d'un bar rural, on els vilatans juguen al dòmino mentre un estranger escolta el que aquells relaten. Tot i que comparteixen territori, els separen hàbits, principis, idioma, plans vitals i, sobretot, una brutal manca d'entesa.

Aquesta absència de comprensió anirà *in crescendo* a mesura que avança un metratge que, com una olla de pressió, insufla d'incertesa l'esdevenir d'una parella francesa instal·lada a les muntanyes del nord-oest espanyol. Sorogoyen i **Isabel Peña**, la seva guionista fidel, van dosificant els desacords veïnals entre protagonistes i antagonistes fins que esclata el que s'intuïa des del minut u (i aquesta espera resulta especialment angoixant).

Dividida en dues parts temporals, **As bestas** no només pertorba, sinó que també emociona profundament. Sota la seva textura de pel·lícula violenta (impossible no recordar títols com *Bosque de sombras*, *Perros de paja* o *Defensa -Deliverance-*, per citar alguns títols del subgènere “aquí vostè no és ben rebut”) palpita una estremidora història d'amor: un idealisme compartit capaç de superar qualsevol por, tragèdia i amenaça.

Però abans de concloure aquesta crítica, cal destacar el bon ofici del director a l'hora de dosificar el suspens, algun diàleg especialment inspirat (la discussió entre mare i filla a la cuina) i el treball dels actors, tant gals com gal·lecs: **Marina Foïs**, **Denis Ménochet**, **Marie Colomb**, **Luis Zahera** i el gran descobriment de la cinta, **Diego Anido** (qui aposta que serà el proper guanyador del Goya a millor actor revelació –o de repartiment–?).

Alfonso Rivera – cineuropa.org